

DE DINNER PARTY

(THE DINNER PARTY)

Komedie

door

NEIL SIMON

vertaling

TOM MEIJER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE DINNER PARTY – THE DINNER PARTY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NEIL SIMON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2002 by NEIL SIMON, ELLEN SIMON and NANCY SIMON
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

DE DINNER PARTY

Een privé-eetzaaltje in een eersteklas restaurant in Parijs, vandaag de dag.

Links op het toneel een voor zes mensen gedekte tafel. Rechts tegen de muur een lange dientafel, waarop o.a. schalen met borrelhapjes en flessen Champagne in koelers; één fles is open.

Rechtsvoor een bank zonder rugleuning. Zowel de ruimte als de inrichting stralen een smaakvolle allure uit.

Middenachter dubbele deuren; links-voor een kleinere deur.

(als het doek op gaat is de eetzaal leeg)

François Pichon, een vroege veertiger, in smoking, komt middenachter binnen, kijkt de eetzaal rond, voelt zich wat verloren. Hij kijkt op zijn horloge, hij kijkt naar de gedekte tafel, hij proeft een paar borrelhapjes en hij schenkt zich een glas Champagne in, en hij ziet er nog steeds wat verloren uit. Even later komt Albert Donay - ongeveer dezelfde leeftijd en ook in smoking - midden-achter op.

ALBERT: Goeienavond. Moet ik hier zijn? Het diner van de Gerards?

FRANÇOIS: Ja. Tenminste, ik denk van wel. Ik ben de eerste. *(Albert komt binnen en doet de deur dicht)*

ALBERT: Albert Donay.

FRANÇOIS: François Pichon. *(ze schudden elkaar de hand. Albert krimpt in elkaar van de pijn, trekt zijn hand terug en schudt zijn hand om de pijn kwijt te raken)*

ALBERT: AU!!! ... Oe-oe-oe.

FRANÇOIS: Neem me niet kwalijk. Komt dat door mij?

ALBERT: Nee, door mij. Vinger bezeerd bij 't omdoen van m'n strik.

FRANÇOIS: Ja, die propellers zijn een ramp. Heb je 'm zelf gestrikt?

ALBERT: Nee, hij is van mijn vader. Die heeft 'm gestrikt. En toen moest ik mijn vinger op de knoop houden. *(houdt z'n vinger bij z'n keel)* Mooi is het hier, hè?

FRANÇOIS: Ja, wat wil je... La Casette!... 't Schijnt dat Josephine de Beauharnais hier ooit gewoond heeft... en dan kwam Napoleon stiekem bij haar door die deur daar. *(hij wijst naar de kleine deur)*

ALBERT: Ga weg! Wat handig, een restaurant in je eigen huis.

FRANÇOIS: Ik ... eh ... ik denk niet dat het toen al een restaurant was.

ALBERT: Niet? 't Zou kunnen, ik ben hier niet zo bekend. Ik kom zelden in Parijs.

FRANÇOIS: Vandaar.

ALBERT: Wie komen er vanavond allemaal?

FRANÇOIS: Geen idee...

ALBERT: Ik ook niet... ben jij eh, ... alleen?

FRANÇOIS: Alleen? Ja.

ALBERT: Ik dacht: ... misschien dat je vrouw...

FRANÇOIS: Nee. Nee, ik ben niet getrouwd.

ALBERT: (*wijst*) Maar je hebt wel een trouwring om.

FRANÇOIS: Nee hoor, die kan af. (*hij schuift hem van z'n vinger*) Hangt er van af of je beschikbaar wilt zijn of niet. (*schuift hem heen en weer*) En dat beslis je pas als je weet wie je tafeldame is.

ALBERT: Handig.

FRANÇOIS: Als je veel naar dit soort dinertjes gaat vliegen de trouwringen af en aan. Jij draagt er geen ... vrijgezel?

ALBERT: Klopt.

FRANÇOIS: Nooit getrouwd geweest?

ALBERT: Twee keer ... Met dezelfde vrouw.

FRANÇOIS: ZO. Dus twee keer mislukt?

ALBERT: Nou ... de eerste keer was blijkbaar beter dan de tweede ... anders hadden we 't niet nog eens geprobeerd.

FRANÇOIS: Zit wat in. (*François nipt Champagne, terwijl Albert naar de tafel loopt en zich inschenkt*) Weet jij waaróm we hier eigenlijk zijn?

ALBERT: Geen idee. Ik hoopte al dat jij dat wist.

FRANÇOIS: Nee, alleen dat Paul ons uitgenodigd heeft.

ALBERT: Paul?

FRANÇOIS: Paul Gerard, de advocaat.

ALBERT: Ach ja, natuurlijk ... Paul. Het stond al weken in mijn agenda en mijn secretaresse zei het **vanmorgen** nog. Ze noteerde het adres en de tijd, maar geen naam. Nam natuurlijk aan dat ik wist dat 't Paul was.

FRANÇOIS: Dus je hebt het erg druk.

ALBERT: Ik niet ... mijn secretaresse wel.

FRANÇOIS: Mag ik vragen wat je doet?

ALBERT: Ik zit in de auto-industrie.

FRANÇOIS: O ja? Welk merk?

ALBERT: Nee. Verhuur.

FRANÇOIS: Zo ... interessant werk?

ALBERT: O God, nee. Stomvervelend. 't Is de zaak van mijn vader... Eigenlijk ben ik schilder. Ik heb op de academie gezeten.

FRANÇOIS: Je meent het! Wat schilder je zoal?

ALBERT: Vooral auto's. Maar dan abstract. Ach, modellen genoeg, ...hele parkeerplaatsen vol. En die poseren gratis voor me... **ik** hoef geen atelier te hebben.

FRANÇOIS: Abstracte auto's ... is daar een markt voor?

ALBERT: Niet echt, nee... mensen komen de zaak binnen om een auto te huren, niet om een schilderij te kopen ... Ik heb nog een tijdje geprobeerd mijn schilderijen ook te verhuren. Dat werkte **ook** niet.

FRANÇOIS: Hou je van Fragonard?

ALBERT: Ja, maar niet voor het eten.

FRANÇOIS: De **schilder** Fragonard. Deze wandschilderingen (*wijst naar de wanden*) ... typisch de stijl van Fragonard. Omstreeks 1786.

ALBERT: (*kijkt naar schilderijen*) Nee, mijn stijl is meer Renault Espace ... en als de klant 't wil, schilder ik zijn naam op het nummerbord.

FRANÇOIS: Slim.

ALBERT: En wat doe jij voor de kost?

FRANÇOIS: Ik heb een winkel. Een antiquariaat. Voornamelijk klassieken. Eerste uitgaven ... Victor Hugo, Emile Zola, Charles Dickens.

ALBERT: Bofkont! Dagelijks dat soort mensen om je heen ...

FRANÇOIS: Nou, ze komen zelden in de winkel.

ALBERT: Ze zijn er **altijd!** Dag en nacht, ... bij jou op de plank, ... en maar wachten tot iemand ze open slaat... Heb je wel eens persoonlijke brieven gevonden van beroemde mensen, of zo?

FRANÇOIS: Nou, ik heb een brief van Albert Einstein aan een nicht in Oostenrijk.

ALBERT: Was Einstein dan homo?

FRANÇOIS: Laat maar. (*kijkt om zich heen*) Ik vraag me wel af waar de anderen blijven ... 't Is toch de zeventiende vandaag?

ALBERT: (*kijkt met samengeknepen ogen naar zijn horloge*) 't Zou zó maar kunnen. Die datum is zó klein, je hebt gewoon een vergrootglas nodig. En op de wijzerplaat staat helemaal **niets**. Maar ja, dat schijnt reuze in te zijn. (*laat het aan François zien*)

FRANÇOIS: Waarom heb je dat ding dan?

ALBERT: 't Was in de uitverkoop.

FRANÇOIS: Natuurlijk. Zoveel procent korting ... misschien moest je dat met je schilderijen ook eens proberen.

ALBERT: Heb ik gedaan. Zes lijsten verkocht, geen enkel schilderij. Ben jij altijd zo stipt op tijd voor dit soort party's?

FRANÇOIS: Ik was niet stipt ... ik was te **vroeg**. **Jij** was stipt.

ALBERT: Jij je zin... Komen er veel mensen, denk je?

FRANÇOIS: Nee, dat lijkt me niet. Er is maar voor zes gedekt. (*wijst naar de tafel*)

ALBERT: Geeft Paul altijd van die kleine party's?

FRANÇOIS: Ik ben nog nooit op een van zijn party's geweest.

ALBERT: Ik ook niet. Ik ga niet veel uit. 's Nachts schilder ik meestal.

FRANÇOIS: Natuurlijk ... je automobielen serie ... schilder je ook wel eens mensen?

ALBERT: Alleen als ze in de auto zitten.

FRANÇOIS: Vanzelfsprekend. Dat is ... laten we zeggen ... jouw "stiel" ... Dus zó goed **ken** je Paul helemaal niet?

ALBERT: Hij heeft mijn echtscheiding geregeld.

FRANÇOIS: O ja? De mijne ook ... heeft-ie aan jou veel verdiend?

ALBERT: 't Was een rot-tijd.

FRANÇOIS: Vertel mij wat.

ALBERT: Nou, 't is een lang verhaal...

FRANÇOIS: Nee... 't Is alleen maar een uitdrukking: "vertel mij wat"... 't betekent gewoon: "ik heb hetzelfde meegemaakt." Heb je die uitdrukking nooit gehoord?

ALBERT: Nee, niet echt. Maar ik ga niet zo veel uit eten ... (*kijkt om zich heen*) Ben jij hier al eens geweest?

FRANÇOIS: In La Cassette? Eén keer. In het restaurant boven. Wel prijzig hoor. Maar ja wat wil je, de keuken is **zwaár** in de prijzen gevallen.

ALBERT: Nee, zwaar tafelen, daar kan ik niet tegen. Ik hou van simpel eten ... En niet van organen! ... Geen longen, geen nieren, geen lever ... ga zo maar door.

FRANÇOIS: Helemaal geen vlees?

ALBERT: Heel af en toe ... als het vlees maar geen lichaamsfunctie heeft.

FRANÇOIS: ... volkomen duidelijk.

ALBERT: (*kijkt om zich heen*) Weet je wat mij opvalt? Geen obers.

FRANÇOIS: Ja, dat is mij ook opgevallen. 't Wordt een heel **intiem** dinertje, denk ik.

ALBERT: Absoluut. 't Heeft allemaal iets geheimzinnigs, vind je ook niet?

FRANÇOIS: Hoezo?

ALBERT: Nou, geheimzinnig ... Vaag. Onduidelijk. Raadselachtig. Dubbelzinnig.

FRANÇOIS: Hoe bedoel je?

ALBERT: (*kijkt hem verwonderd aan*) Nou, precies wat ik zeg. Maar ik ben door mijn synoniemen heen.

FRANÇOIS: Moeilijk te definiëren bedoel je.

ALBERT: Die ben ik vergeten: "moeilijk te definiëren".

FRANÇOIS: Misschien is 't met opzet ... Mysterieus, bedoel ik.

ALBERT: "Mysterieus", da's ook een goeie. Maar waarom dan?

FRANÇOIS: Misschien is het een surprise party.

ALBERT: Waarom zou hij **mij** nou uitnodigen voor een surprise party.

Hoe kan hij nou weten of ik zijn vrienden ken? Ken jij ze?

FRANÇOIS: Aangezien ik niet weet wie er allemaal kunnen komen, kan ik ook niet weten of ik ze kan kennen.

ALBERT: Misschien zijn we per abuis op de lijst gekomen.

FRANÇOIS: Welnee. Hij is een veel te goeie advocaat om zo'n stomme fout te maken.

ALBERT: Nou, misschien is-ie beter in rechtszaken dan in dinner party's.

(de grote deur gaat open en een man kijkt naar binnen. Het is André.

Een aantrekkelijke man, in een strak grijs pak, mooi hemd, mooie das)

ANDRÉ: Neem me niet kwalijk, is dit het feestje van Paul Gerard?

FRANÇOIS: Waarschijnlijk wel. 't Zal zo wel beginnen.

ANDRÉ: Ben ik de eerste?

ALBERT: Nee, dat zijn wij. *(ze staan dicht bij elkaar)*

ANDRÉ: O, zijn jullie ook gasten? ... Sorry, ik dacht obers...

FRANÇOIS: Obers? Die Champagne drinken? *(glimlacht)* Ik dácht het niet.

ANDRÉ: Lieve Hemel!... Smoking? Dat wist ik niet.

FRANÇOIS: O nee? 't Staat anders wel op de uitnodiging.

ALBERT: *(tegen François)* Nee hoor, daar staat niks van. Maar de kaart zag er zó feestelijk uit, met die strik van blauwe linten. Ik nam gewoon aan dat ...

FRANÇOIS: Dat nam ik ook gewoon aan.

ANDRÉ: Als er niet staat "avondtoilet", dan is 't ook geen avondtoilet.

(François en Albert kijken elkaar aan)

FRANÇOIS: Hebben we nog tijd om naar huis te gaan en ons om te kleden?

ALBERT: Ik heb dit pak gehuurd. 't Moet voor twaalf uur terug zijn.

FRANÇOIS: Is dat een probleem, dan?

ALBERT: Nou, ik heb de schoenen ook gehuurd ja, het hemd is wel van mij, hoor ... en het dasje is van mijn vader. Kijk, mijn vader is het probleem niet maar ...

FRANÇOIS: Een andere keer graag ... *(gaat naar André)* Ik ben François Pichon.

ANDRÉ: André Bouville. *(ze schudden elkaar de hand)*

ALBERT: Albert Donay. *(ze schudden de hand, Albert trekt met een grimas van pijn zijn hand terug)*

ANDRÉ: Sorry.

ALBERT: Maakt niet uit. Gewoon een eh ... strik-verzwikking. *(houdt z'n vinger bij zijn nek)*

FRANÇOIS: Misschien kan **jij** ons uitleggen hoe het zit, Bouville.

ANDRÉ: Hoe wat zit?

FRANÇOIS: Wat de aanleiding is voor dit diner.

ANDRÉ: Ik wist niet dat 't een diner was.

FRANÇOIS: Heb je geen uitnodiging ontvangen?

ANDRÉ: Nee. Ik was op reis voor zaken. Mijn kantoor stuurde me een fax: "Kom naar La Cassette, privé-eetzaal, dinsdag de 17e, acht uur 's avonds. Paul Gerard."

ALBERT: En bij "eetzaal" denk jij niet aan "eten"?

ANDRÉ: Ik heb in drie dagen achttien vergaderingen gehad. Ik **kán** helemaal niet meer denken. Ik ben net geland. Mijn piloot moest me wakker maken.

FRANÇOIS: Heb jij een **privé**-piloot?

ANDRÉ: Ja, die hoort bij het vliegtuig.

FRANÇOIS: Heb jij een privé-**vliegtuig**?

ANDRÉ: Da's tegenwoordig heel normaal, gewoon leasen.

ALBERT: Daar weet ik alles van. Ik zit **zelf** in de verhuur.

ANDRÉ: 't Is niet waar! Wat voor soort vliegtuigen?

ALBERT: ... zonder vleugels ... Auto's, aanhangwagens, ... nou ja, voertuigen.

ANDRÉ: Fout, fout, fout! Je moet **vliegtuigen** gaan verhuren ... Is er nog Champagne?

ALBERT: Champagne? Ja zeker. Ik schenk wel even in. (*gaat naar de dientafel*)

FRANÇOIS: (*tegen André*) En wat doe jij, als ik vragen mag?

ANDRÉ: Herenmode. Ik heb een keten van boutiques door het hele land.

ALBERT: (*draait zich om*) Bouville! Ach natuurlijk! Ben **jij** dat? Goeie God! Je ziet ze overal, die winkels.

ANDRÉ: Helaas niet **overal**. De kunst is vandaag de dag om een goeie locatie te vinden. (*neemt de wijn aan*) Merci.

ALBERT: Je reclame-campagnes zijn fantastisch. Zelf heb ik niet zo veel met kleding, maar...

ANDRÉ: Misschien moet je 's kopen in plaats van huren. (*nipt van de wijn, kijkt in zijn glas*) Niet erg koud. Zijn er geen obers?

FRANÇOIS: Nee, ik denk dat we 't vanavond zelf moeten doen. ANDRÉ: Geen obers in La Cassette? Dat bestaat niet.

FRANÇOIS: We vermoeden dat Paul iets geks van plan is.

ANDRÉ: Iets geks?

ALBERT: Iets vaags. Iets dubbelzinnigs. Moeilijk te definiëren.

ANDRÉ: Wat bedoel je in Godsnaam?

FRANÇOIS: Dat is moeilijk uit te leggen. Iets wazigs, ... obscuurs, ... iets cryptisch.

ALBERT: (*tegen François*) Heel goed! Die drie waren we ook nog vergeten.

ANDRÉ: Ik heb geen flauw idee waar jullie 't over hebben.

FRANÇOIS: Ik heb een vraag, André. Ben jij getrouwd?

ANDRÉ: Nee.

FRANÇOIS: Ook nooit **geweest**?

ANDRÉ: Eén keer. Een paar jaar geleden.

FRANÇOIS: Als ik je nou vertel dat Albert en ik allebei **gescheiden** zijn, zou je dat dan verbazen?

ANDRÉ: Absoluut niet.

FRANÇOIS: Hoezo niet?

ANDRÉ: Omdat vrouwen een uitnodiging zorgvuldiger lezen ... en jullie dus hadden verteld dat je je smoking niet aan hoefde.

ALBERT: Dáár zit wat in.

FRANÇOIS: Paul Gerard heeft voor Albert en voor mij de echtscheiding geregeld. Mag ik aannemen dat-ie dat voor jou ook heeft gedaan?

ANDRÉ: Wat een intelligente conclusie!

FRANÇOIS: (*wijst op de eettafel*) 't Is duidelijk dat we straks met z'n zessen zijn, maar de eerste drie gasten zijn gescheiden mannen die elkaar nog nooit gezien hebben. Vind je dat niet vreemd?

ANDRÉ: Vreemd genoeg niet, nee. Ik ben wel vaker naar etentjes geweest waar ik praktisch **niemand** kende.

ALBERT: Daar zit óók wat in.

FRANÇOIS: Waren dat allemaal mannen? Allemaal **gescheiden** mannen?

ANDRÉ: (*raakt geïrriteerd*) Ik kon zien dat sommigen mannen waren, ik kon zien dat sommigen vrouwen waren. Of ze gescheiden waren was moeilijk te zien.

ALBERT: Kwamen de mannen als eerste binnen? En waren er ook geen obers?

ANDRÉ: Jawel, obers waren er wel. Geen idee wie het eerste binnenkwam. Er waren ook wat getrouwde stellen. 't Spijt me, ik heb geen notulen gemaakt, destijds.

FRANÇOIS: Aha!! Maar wij hebben geen obers, geen vrouwen en geen getrouwde stellen.

ANDRÉ: (*kribbig*) Het is, Godbetert, pas vijf over acht. Vrouwen hebben meer tijd nodig om zich aan te kleden dan mannen. Vrouwen maken ook liever wat later hun entree dan mannen.

ALBERT: (*tegen François*) D'r zit steeds méér in ...

FRANÇOIS: (*tegen André*) Maar het verklaart niet waarom er geen obers zijn.

ANDRÉ: (*schreeuwt*) En het verklaart ook niet waarom jullie allebei in smoking zijn, terwijl dat helemaal niet stond op de uitnodiging.

ALBERT: Daar zit echt héél véél in, François.

FRANÇOIS: Maar we kunnen het er toch **wel** over eens zijn dat dit diner exclusief voor mensen is, die dank zij Paul Gerard gescheiden zijn.

ANDRÉ: Zes mensen? Zeg maar rustig zeshonderd. En Paul Gerard is te kies om zo'n onsmakelijke party te organiseren.

ALBERT: Onsmakelijk? Mijn echtscheidingen waren niet onsmakelijk. Ze waren pijnlijk.

FRANÇOIS: De mijne was wel degelijk onsmakelijk. Laten we doorgaan.

ANDRÉ: Ja, ga vooral door, Pichon. *(hij gaat zich inschenken)*

FRANÇOIS: *(tegen André)* Wie zijn dan de andere drie gasten?

ANDRÉ: Nou, Paul en zijn vrouw natuurlijk - die **niet** gescheiden zijn - en de grote, onbekende nummer zes.

FRANÇOIS: Kijk! En als Paul z'n vrouw nou eens niet **bij** zich heeft? Of als Paul en z'n vrouw nou eens **zelf** aan het scheiden zijn?

ANDRÉ: Lijkt me zeer onwaarschijnlijk.

FRANÇOIS: Hoezo?

ANDRÉ: Gisteren hebben ze hun 32ste trouwdag gevierd.

FRANÇOIS: Oké. ... maar heb je ze **vandaag** al gesproken? Misschien is het gisteravond misgegaan.

ANDRÉ: Dat is ... ik kan even niet op het woord komen...

FRANÇOIS: Logisch?

ANDRÉ: Nee ... Ridicuul. Absoluut ridicuul.

ALBERT: Waarom wachten we niet gewoon af? Dan zien we wel wie er verschijnt.

FRANÇOIS: Prima. Laten we ondertussen eens nagaan wat voor man die Paul Gerard eigenlijk is.

ANDRÉ: *(tegen François)* Zeg, verdien jij je brood als privé-detective op feestjes?

ALBERT: Nee, hij doet in antieke boeken.

ANDRÉ: *(tegen Albert)* Grapje Albert, grapje! ... Als je **dat** niet begrijpt, weet ik het niet meer.

FRANÇOIS: Zeg, André, wat is volgens jou de interessantste eigenschap van Paul Gerard?

ANDRÉ: Dat hij zijn gasten niet erg kritisch selecteert.

ALBERT: André, je gaat te ver.

ANDRÉ: Integendeel, ik zou veel **verder** moeten gaan.

ALBERT: *(tegen André)* Ik wil alleen maar zeggen: ... François leeft tussen de grootste literaire geesten ter wereld en ik vind dat je je excuses moet aanbieden.

ANDRÉ: En **ik** wil alleen maar zeggen dat François met zijn eindeloze vragen ontstellend irritant is. Maar je hebt gelijk, Albert, iemand die zo veel ouwe boeken afstofft hoort bij de literaire wereld-top.

ALBERT: Schandelijk! *(hij wendt zich af)*

FRANÇOIS: Zal ik je vertellen wat volgens **mij** de interessantste eigenschap van Paul Gerard is?

ANDRÉ: (*tegen François*) Jij **blijft** maar doorgaan, hè?

FRANÇOIS: Ik denk dat Paul's interessantste eigenschap zijn gevoeligheid is.

ANDRÉ: Wat je zegt. (*tegen Albert*) Heb je een sigaret voor me?

ALBERT: Ik rook niet.

ANDRÉ: Dat zou je wel moeten doen.

FRANÇOIS: Omdat hij zo gevoelig is, heeft Paul alles gedaan om me die echtscheiding uit m'n hoofd te praten.

ANDRÉ: (*tegen Albert*) Dramt-ie **altijd** zo door?

ALBERT: Ik ken hem pas vijf minuten.

FRANÇOIS: "Weet je wel zeker dat je dit wilt?" vroeg Paul me. "Heb je echt hard aan dat huwelijk van je gewerkt?"

ANDRÉ: ZOU hij ons wel horen?

FRANÇOIS: En toen dacht ik bij mezelf: "Wat fantastisch van Paul! Een advocaat die bereid is een flink honorarium te laten schieten."

ANDRÉ: (*tegen Albert*) Zou hij soms denken dat wij de kamer uit zijn?

FRANÇOIS: Nee hoor, ik zie jullie wel degelijk ... Dus, nu we weten wat we weten, wie is dan volgens jou de eerstvolgende die door die deur komt?

ANDRÉ: De stomerij ... die Albert z'n gehuurde smoking komt halen...
WAAROM BLIJF JE ER TOCH ZO OVER DOOR ZEUREN?
Belachelijk gewoon.

FRANÇOIS: (*glimlacht*) André, ik vind je ontwapenend. Je bent geestig, je hebt een bijtend gevoel voor humor en je gooit er alles uit. En gek genoeg kwetst 't me niet.

ANDRÉ: Dan doe ik toch iets niet goed.

ALBERT: Kijk ... en **dat** vind ik nou kwetsend.

ANDRÉ: Dank je wel, Albert. **Jij** begrijpt me tenminste.

FRANÇOIS: Willen jullie weten wie er volgens **mij** straks binnenkomt?

ANDRÉ: Nee, dat willen we niet, ... maar je gaat het ons toch vertellen.

FRANÇOIS: Volgens mij een vrouw: Aantrekkelijk, tussen de dertig en de achtendertig. En ongebonden.

ALBERT: En hoe weet je dan dat ze ongebonden is?

ANDRÉ: (*tegen Albert*) We zijn hier met drie vrijgezellen. Een gentleman als Paul zou nooit een getrouwde vrouw op ons af sturen.

FRANÇOIS: Heel goed, André.

ANDRÉ: Ik wil niet dat hij 't met me eens is.

ALBERT: (*tegen André*) Ik wou dat je daar eens mee ophield.

ANDRÉ: (*tegen Albert*) Ik wou dat jij een sigaret was.

FRANÇOIS: Nou, en wie zouden dan de twee gasten **daarna** zijn?

ALBERT: Wacht es, nou wordt 't duidelijk. Nog twee vrouwen ... of niet?

FRANÇOIS: Jawel Albert, ... Twee aantrekkelijke, **beschikbare** vrouwen.

ALBERT: Beschikbaar? Waarvoor?

FRANÇOIS: (*gniffelt*) Dat kunnen wij helemaal zelf bepalen.

ANDRÉ: Dus jij denkt dat Paul Gerard, één van de meest vooraanstaande advocaten in dit land, voor ons de pooier gaat uithangen.

FRANÇOIS: Dat heb ik helemaal niet gezegd. Het zijn ongetwijfeld zeer fatsoenlijke vrouwen. Ik vermoed dat Paul zich schuldig voelt omdat hij onze huwelijken niet heeft kunnen redden en dat hij dat goed wil maken. Hij wil gewoon wat voor ons doen.

ANDRÉ: Dus hij regelt drie in-fatsoenlijke vrouwen om onze gebroken harten te lijmen. Nee, dan is-ie geen pooier, maar een klusjesman.

ALBERT: Als dat echt zo is, is het heel aardig van hem.

ANDRÉ: Als dat echt zo is .., en ik weet zeker dat het **niet** zo is ... dan **hoef** ik helemaal geen nieuwe contacten op te doen. Ik **heb** al een nieuw contact.. Dus wat dat betreft is deze hele party aan mij niet besteed. Tot ziens. (*hij loopt naar de deur*)

FRANÇOIS: Dat kan je niet maken. Dat is een belediging voor Paul.

ANDRÉ: Ik ga alleen maar sigaretten halen ... kunnen jullie lekker over me roddelen. (*hij gaat weg en doet de deur dicht*)

FRANÇOIS: Wat een enorme lul! (*de deur gaat open en André kijkt naar binnen*)

ANDRÉ: ...In deze goed-gesneden pantalon kan jij die nooit gezien hebben. (*hij glimlacht, gaat weer weg, sluit de deur*)

ALBERT: (*tegen François*) Heeft ie je mooi te pakken!

FRANÇOIS: Wat een snob! Voelt zich ver boven ons verheven. Die blijft echt niet. Dat betekent dus drie vrouwen voor ons tweeën. Dat mag ik wel. (*hij loopt op de kleine deur af*)

ALBERT: Waar ga jij nou weer heen?

FRANÇOIS: Naar het toilet, helaas. Als er een vrouw binnenkomt, worden er geen avances gemaakt tot ik terug ben, begrepen?

ALBERT: Wel begrepen, maar 't is geen bindende afspraak.

FRANÇOIS: 't Spijt me zeer, maar ik was hier 't eerst.

ALBERT: En nu ga je als eerste naar de wc.

FRANÇOIS: Je moet me niet onderschatten, Albert. Ik heb meer ervaring in die dingen dan jij.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto